



Verdens kvinder i Danmark



| 15. september 2010

Kommentarer integrationspolitik 2010

Foreningen "Verdens kvinder i Danmark", der har som mål at hjælpe integrationen af indvandrerkvinder i det danske samfund, vil også gerne bidrage til debatten om integrations politik med de erfaringer og behov, vi oplever vores medlemmer har.

Mange af vores medlemmer og kvinder i vores netværk, er kvinder, der er kommet til Danmark fra de tidligere sovjetiske republikker. Alle har de gode uddannelser fra hjemlandet, en stor motivation for at komme ud på arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt og deltager aktivt i foreningslivet. "Verdens kvinder i Danmark" rummer kvinder med mange forskellige kvalifikationer. En del af medlemmerne arbejder indenfor deres faglige felt, mens andre er beskæftigede i jobs, hvor de i virkeligheden er overkvalificerede. Alle vil gerne bruge deres faglige og personlige kvalifikationer indenfor de fag de har uddannet sig til. Men samtidig er det langt fra alle, der er aktivt søgende i forhold til relevante job. Mange mangler en tro på, at det kan lykkes og opgiver på forhånd. De har erfaringer og viden, de er fagligt stærke, men er sproghandikappede og på grund af deres sproghandicap kan de ikke konkurrere med etniske danskere.

Vi identificerer ikke blot sprogbarrieren som et problem på individniveau, vi mener, at problemet også kræver medvirken fra det omgivende samfund. Sprogbarrierer er et strukturelt problem og ikke kun et individuelt spørgsmål. Uanset hvor gode karakterer man har fået, er det ikke nok at bestå Danskuddannelse 3. Det gør ikke en klar til en til at vise sit potentiale på arbejdspladsen, i offentlig debatter osv., da det niveaumæssigt set er alt for lavt.

Mange af os er mange gange blevet undervurderet på grund af sproglige vanskeligheder. Mange af os har oplevet at vores ideer, tanker og forslag er blevet undervurderet, og at vi skal kæmpe hårdt for at få dem igennem. Vi bruger mange ressourcer på det, og når vi endelig bliver hørt, er det ofte for sent at realisere projekterne.

Sprogbarrieren giver stress i dagligdagen og økonomiske problemer. Hvis vi endelig har fået et godt job, kan vi alligevel ikke konkurrere med vores danske kolleger: Når vores danske kolleger går på f.eks. karriereudviklingskurser, bruger vi vores tid på at udvikle vores sproglige kompetencer. Vi er nødt til at bruge alle vores ressourcer på at

lære dansk, og vi vil skulle lære det resten af vores liv. De fleste af os lærer dansk hver aften og hver weekend. Men hvilken hjælp kan vi få udefra?

Nogle virksomheder har sprogundervisning, men det er som regel samme niveau som Danskuddannelse 3. Nogle sprogcentre tilbyder sprog mentorordning, som hjælper meget, men det er dyrt for os at betale selv. Fagforeningernes efteruddannelses tilbud er aldrig målretter sprogudvikling. Hvis vi er heldige og vores arbejdsgiver betaler for et sprogkursus, giver det alligevel ikke point til lønstigning. Vi synes, at sprogudviklingskurser også skal tages i betragtning, så vi derigennem har mulighed for at vores lønudvikling følger vores kolleger.

Vi er stærk overbevist om, at sproglige barrierer opleves af de fleste udlændinge, der kommer til Danmark. Deres succes i integration og medborgerskab er meget afhængig af muligheder for en konsekvent forbedring af deres danskkundskaber. Problematikken, som vi oplever, kan godt perspektiveres til andre indvandregrupper.

Det gavner ikke det danske samfund, at der er for mange højtuddannede nydanskere, som ikke kan komme til at bruge deres potentialer og kvalifikationer optimalt. Videregående uddannelse kombineret med manglende sprogkundskaber kan også være en specifik barriere for at få job, fordi nydanskere, for at komme ind på arbejdsmarkedet, ofte søger stillinger som de er overkvalificerede til.

Der er mange af højtuddannede nydansker, som vil tilbage på skolebænken og lære mere dansk, selv om de er godt integrerede, selv om de måske har et arbejde, men arbejde, som ikke svarer til deres kvalifikationer på grund af manglende sprogkundskaber. De har afsluttet Danskuddannelserne med Prøve i Dansk 3 eller Prøve i Dansk 2. Det vil sige formelt er der ikke noget at hente i kommunernes pengekasser. Men vi oplever, at der er en stort kløft imellem DU3 modul 5 og DU3 modul 6 (Studieprøveniveau). Det er ikke alle, der egner sig til den prøve, heller ikke alle danskere for den sags skyld, for det er ikke kun den sproglige prøve, men mest af alt en studieforberedende prøve med en stærk akademisk karakter. Vi tror ikke, at myndighederne har noget overblik over, hvor meget og hvor ofte nydanske får stress på grund af problemer med sproget. På grund af problemer med sproget mister mange indvandrere selvtilliden og får ikke anerkendelse fra sine kolleger. Mange af vores ideer kan ikke iværksættes, fordi de undervurderes. Vi tror at investering i flere og bedre sprogkurser som efteruddannelse også vil kunne reducere de omkostninger, som det offentlige bruger på behandling af stress, væsentligt.

Derfor vurderer vi, at der bør være nogle betalte kurser i dansk for udlændinge med en høj uddannelse hjemmefra, som ikke skal studerer videre i det danske uddannelsessystem, men som føler sig ikke så godt tilpas sprogligt på det danske arbejdsmarked. Kurserne skal være skræddersyede og tilpassede til de behov de forskellige udlændinge har, det være sig udtalevanskeligheder, grammatik, skriftlig fremstilling eller samtale. De skulle også gerne virke kvalifikationsfremmende og integrationsfremmende – for det højner både det faglige og det sociale niveau at kunne bedre dansk. Det giver også mange plusser på selvtillidskontoen.

Mangfoldighedsledelse giver positive resultater på bundlinjen. Det vil give positivt afkast både i hele det danske samfund og i den enkelte virksomhed eller arbejdsplads.

Vores forening, Verdens kvinder i Danmark, kan komme med mange eksempler på at samfundet kan drage nytte af vores personlige viden og værktøj.

Sproglig efter - og videreuddannelse er efter vores mening også et ligestillings spørgsmål. Der skal være lige vilkår for alle. Nydanske skal have de samme udviklingsvilkår som etniske danske.

Danskundervisning kan gribes an på mange måder og på mange niveauer — og eksperter, arbejdsgivere, faglige organisationer, frivillige organisationer, borgere samt potentielle brugere kan sammen finde nye løsninger. Udviklingen af indvandreres sproglige færdigheder skal gå langt hurtigere end det gør nu. Et konkret forslag kunne være at Kommuner tilbyder en gratis sprogmentorordning.

Desuden mener vi, at kommunen skal forpligte sig til at tilbyde opkvalificeringstilbud udover almindelig danskundervisning til alle integrationsborgere, herunder sprogmentor, afklarings- og opkvalificeringstilbud, samt følge op på borgernes deltagelse og progression i tilbuddene.

Derfor vil vi foreslå, at Kommuner går forrest med at udvikle og udbyde en sproglig efteruddannelse på forskellige niveauer, samt mere nuanceret jobtræningstilbud for nydanskere med høj uddannelse.

En sprogmentor ordning skal sammen med yderligere afklaring og opkvalificering også tilbydes de ledige udlændinge, som er færdige med deres integrationsprogram og ikke modtager sociale ydelser

Et andet konkret forslag er at Kommuner indgår i et partnerskab med faglige organisationer som fx DJØF og Dansk Magisterforening om at udvikle et sprogligt videreuddannelsesforløb, der bygger oven på Danskuddannelse 3.

Foreningen "Verdens kvinder i Danmark", uddyber gerne vores forslag og selvfølgelig deltager vi også hellere end gerne i selve udviklingsarbejdet.

Det er vigtigt, at der i kommunen er gode tilbud og udviklingsmuligheder, der støtter op om den store motivation som mange nydanskere har i forhold til det livslange projekt, det er at blive bedre til det danske sprog.

Verdens kvinder i Danmark

Karlygash Amandosova og Alma Bekturganova Andersen